

7

עין משפט
נר מצוה

בא א ב מ"י פ"ב
מהלכות תנינה
הלכה א סתם עשין רס:
בב ג מ"י פ"ו מהל'
פרומות הלכה י:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

אנו על אחת כמה וכמה.

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

כִּי תִבְּאוּ לְרֹאשׁוֹ פָּנָי. פִּירַשׁ רַש"י דִּנְפֻקָא לִיָּה מִדְּמַכִּיב רְמוּס חֲזָרָי
דְּמִשְׁמַע דְּהוֹלָךְ כְּמוֹעִלְיוֹ וְיִמְיָהּ הוּא דְּנִפְקִיב הַרְוֵהָ (נִרְמֹס)
דִּקָּף סָבִי: מִפִּיק לִיָּה מִדְּמַכִּיב שֶׁל נַעֲלָךְ וְיֵשׁ לִמֹר דְּהִסָּם עִיקָר אֲבָל
הִבְכָּה יִמְצֵא לִיָּה לִלְחֹמֵי רִאשֵׁי כְּדִמְכִיב כִּי תִבְּאוּ לְרֹאשׁוֹ וְכו':

דבתיב ונאת שמה והנאתם

שפה. והא דאמרין
ופסחים דף סב.) ערל וטמא משלחין
קרבתותיהן (ו) דאע"פ דליטננהו בציצה
הגס מיייר בנדרים ונדבות שאין
לכבושין זמן בהצטת רגלים והא יקריב
אלא משתעי אלף בעלות ראייה דענין
ביצאה אך קשה לרבי שמעון דאמר
בתרומה דמו"ק (דף טז. נס) וביזוס
פסוק יקריב (ויחזקאל מד) בזמן שהוא
רצוי לביאה יקריב בזמן שאינו רצוי
לביאה לא יקריב ופשיטא מהתם
המזונוע לא ישלח קרבנותיו וכי לית ליה
ההוא ללעיל דערל (ו) וטמא דמשמע
לביא מאל דפלוו ולא מתקבד לתלך
היהתם במזונוע לחוד וההיא בשאר
טעמיה דהאי קרא בפתחא כתיב
משמע דאכל טמאים קאי וזי מינא
מאסוס דכתיב (לע) מינא שבעת ימים
יספרו לו (נ) דמשמע בימי ספורו
דקאי דוקא אחרונוע הא אפסקיה

לגילוייה וציוס בזה אל הקדש אל
ההוא הפנימית דרשנין מיניה וז
הפנימית האיהו (עוד) התם הוא היה
אלהיו ההוא על וטמא מפשט
הנה דמשלה שפיר וגרסה צעיר
התם קרבנות מזרע מזרעו
מימיו ובשמיו לרפואה כי צעיר
אלהיו קרבנותיו חזר ונטער הלך
הוא קרבן דמחויב לא מזי מימיו
כיון ללא בר ביאה הוא אבל בנדרים
ונדבות מביא שפיר חף מזרע כמו
שפיר טמאים והתם הארצתי דבדר
לפרט מהיה האיהו וטמא משלחו
קרבנותיהן ולא צעירן קמיהו כמו
בביאה דהשולח טמאמו ממדינת הים
דכל הגט (גיטין דף כח: וסג) דפרין
זה והא צעיר קמיהו ומקוה לה בקרבן
השמים כי בנאותו העוף דהתם עבר
שמתו אחיו מחמת מילה וטמא כמו
מזרע או וז דלון טהרתו תליה
קרבן ברפואה ואפשר שלא יתרפא
לעולם והוא ליה מחויב קרבן הלך
טוב לנו שביא בלא קמיהו אבל התם
בציעין יס לנו להחמין עד שביא
עוד הארצתי התם צפרק ג' דגיטין
(ססג) דמרבה ערה כי טמא.
הוא הרב ר' אלחנן קרא דלציעין
קרא דלעיל למעוטי ליה טומטום

ואתדריגונום ולא למעוטי מספק ערל
בגי פסח מיוק ליה מטמא יייל דהר
יערל שמתו אחיו מחמת מילה יס
עלם ליה פסח עקיבא דמרה ערל
בשלחא לרי דרמדה ערל לעמא בל
כטמא הייח אומר דפסח בל צערל
יהיה זרוע או וז והסא לא כחיב
מת בלגד והשחא סויגא דהכא פליגי
דברי עקיבא ופריך ליה מהכא דערל
אלא משום דמרה ליה יס טמא אל
דריב ערל

של הקדוש ברוך הוא על אחת
קצת כדאיתא בפרק הדר (שם)
דא קייטתיה. לא צוי לממר שיער
והעניני שכן למדת גם אחת: **אמר**
ממך לו הש"ס כלום אלא הש"ס ק
מגדל

ממי דוה רבי אמר בחיב יחי באפר סיבו אולי יש חכו

"מפנקי דכתיב יכי תבאו לראות פני מי
 בקש זאת מידכם רמוס חצרי תנא ^א:הערל
 והטמא פטורין מן הראייה בשלמא טמא
 דכתיב ^ב:ובאת שמה והבאתם שמה כל
 שישנו בביאה ישנו בהבאה וכל שאינו בביאה
 אינו בהבאה אלא ערל מגול הא מני רבי
 עקיבא היא דמרבי ^ג:לערל כטמא ^ד:דתניא
 ר' עקיבא אומר ^ה:איש איש ^ו:לרבות את
 הערל ת"ד ^ז:טמא פטור מן הראייה דכתיב
 ובאת שמה והבאתם שמה כל שישנו
 בביאה ישנו בהבאה וכל שאינו בביאה
 אינו בהבאה ^ח:רבי יוחנן בן דרבאי אומר
 משום ר' יהודה סומא באחת מעיניו פטור
 מן הראייה שנאמר ^ט:יראה יראה שכל
^י:לראות כך בא ליראות מה בא לראות
 כשתי עיניו אף ליראות בשתי עיניו: רב
 הונא כי מטי להאי קרא יראה יראה ככי
 אמר עבד שרבו מצפה לו לראותו יתרחק
 ממנו דכתיב כי תבואו לראות פני מי
 בקש זאת מידכם רמוס חצרי רב הונא
 כי מטי להאי קרא ככי ^{יא}:וחבת שלמים
 יאכלם שם עובד שרבו מצפה לאכול וכל

שאלנו יתרוק ממנו דכתיב ^אלמה ל' כי רוב
מטי להאי קרא בבי ^בולא יכלו אחיו לעגני
תוכחה של בשר ודם כך תוכחה של הקדש
וכמה רבי אלעזר כי מטי להאי קרא בבי ^ג
הרגותי להעלות אותו ומה שמואל הצדיק היה
כמה וכמה שמואל מאי הוא דכתיב ^דותא
ראיתי עולים עולים תרי משמע חד שמואל
למשה בהדיה אמר ליה דלמא חס ושלום
דליכא מילתא דכתבת באורייתא דלא קיימת
בבי ^היתן בעפר פתו אולי יש תורה אמר כן
להאי קרא בבי ^ובקשו צדק בקשו ענוה א
כולי האי ואולי רבי אסי כי מטי להאי
טוב והציגו בשער משפט אולי ^זיתן ה' ^ח
רב יוסף כי מטי להאי קרא בבי ^טיש נ
איכא דאזיל בלא זמניה אין כי הא דר
גביה מלאך המות אמר ליה לשלוחיה זיל
נשייא אול אייתי ליה מרים מגדלא דרדקי
שער נשייא אמרי לך אמר ליה אי הכי אה
ליהוי למנינא אלא היכי יכלת לה הות נקישא

התם אליבא דרבנן הוא דלרבי עקיבא לא צריך ומיהו
ממעטינן על שמתו אחיו מחמת מילה ללא כטמא ו
עמיד הכי אכל לפר"מ סתפסד שדווא מחמת הצער
כי טמא אחאי אצטריך קרא לערל דפסח סיפוק ליה
מדרשין נמי אחי איש לנרות טמא אכל אכל ליה
דאי הוא רובן ערלים כמו שנומלה דהא מנא דשיני
טומאת צרעת חיבות ואנן אחרין כרש אלז דברים
ארכא דריש הערל (וימת דף עב:) דקאמר לנא לישתמי
טמא פטורין מן הראייה ושמני שאני התם משום דמי
משום דמאיש ומיהו י"ל דה"פ שאני התם משום דמי
אכל לא שער ערל ערל צנועה צנועה לכי לא חתבו
התם

ה ובהם. שלא יוכל להשיג תשובה מעלייתו להיפטר
 (דף קה) יכולי לפטור כל העולם מדין של חפלה:
 שקים הכל דמנא דיע וזה לא היה בדבור אלף היה א
 מי איכא דמנא דאורי' בלא ויפסיד' ל"ג אמר שהרי ר
 פריך ליה: הוה שביח נביח מלכא חסות. דמספר
 צבית שני היה דמנא אמר לא פליגי דקיימא צבית 971

במחיר כקשור צדק כקשור טובה אולי תסתמרו כיום את ה' וכחיר שואר רע ואחריו מ

שמתו אחיו מחמת מילה: הכי גר
דמרבני ליה נרל דממא: אלא

[illegible]

חכים ואמר ה' ר' אלעזר כי
 אתו כי נבחרו מפניו ומה
 שברוך הוא על אחת כמה
 ואמר שמואל אל שאל למה
 מתיירא מן הדין אני על אחת
 רה האשה אל שאל אלהים
 ואיך דאזל שמואל ואתיה
 לדינא מתבעני קום בהראי
 רבי אמי כי ממי להאי קרא
 י הא ואולי רבי אמי כי מי
 לי תסתר ביום אף ה' אמר
 קרא כבי "שנאו רע ואהבו
 לה" צבאות כולי האי ואולי
 פה בלא משפט (א) אמר מי
 ביבי בר אביי הוה שכיח
 אייתי לי מרים מגדלא שיער
 אמר ליה אנא מרים מגדלא
 דה אמר ליה הואיל ואייתית
 מתאמר בידה והות קא שגרא
 ומחריא

ד קשה אחאי אינטרן מיעוט לער
הו זהו דוקא לפרס" דמפרס החס
ל מתו אחי מחמת מילה הו אנוס
יש לומר ⁽¹⁾ דמהס ידעין ליה
לממיר דא ליכא קרא אחאי דערל
לרבות דא כי טמא חלף איש כי
פסחים דף פו. דלא דחי רק טומאת
תנא דמרבא ערל כי טמא ויטקמא
ומשמע דלפילו רבנן מודו כלומר
ס להכי מרבא ערל כי טמא אליבא
די הדדי:

דליכא מילתא דבתיב באורייטא
ר כן וכן דרשמי ועשימי מעשה בוא
יוסף לא היה שואל כך שעל זה לא
שאירע לו כבר להאי עובדא דמרס
ד: (פס):
מוקפינא

צוסימנא

והצינו רשעך משפט אולי יתנו ונני בולי באי ואולי

מסורת הש"ס

(א) יציתם ענב: (ב) שם פה,
(ג) תוספתא פ"א, (ד) לעיל
ב. טהדרין ד: ע"ש ערסן
ב: (תוספתא שם ע"ש),
(ה) עין חספות במדות ב.
דיס ברש, (ו) זאת משכן,
(ז) ישיבה א, (ח) בעי:
משפט, (ט) תפסיה לה,
(י) עין חספות וחסים כב:
שיעור חספות דף טז: ע"ל,
(כ) יציתם ענב.

תורה אור השלם

ו. כי תבאו לראות פני
מי בקש זאת מידכם
רמס חצרי:

[illegible]

ישיעו א' א'
6. יאמר ויפך אל אחיו
אני ויפך אחי
ולא יכלו אחיו לענות
איתו כי נבדלו ממקומו
בראשית ה' ג'
7. ויאמר שמואל אל
ישאל למה דרונותי
ועלילות איתי ויאמר
ישאל צר לי מאוד
ופלסותים נלחמתי
לעממי כי יצאנו
ועני עד שביד הנביאים
גם בחלומות ואקרא אלך
לדורושינו ואקשה
שמואל א' כה ט'
8. יאמר לי מה מערך אל
ותאמר כי מה רצית
ותאמר האשה אל
ישאל אלהים ראיתי

עלים מן הארץ: שמואל א כה י
9. יתן בעפר פדוה אולי
יש תקוה: איכה ג כט
10. בקשו את יי כל עניו
הארץ אשר משפטו
פגלו בקשו ערך משפט
ענה אולי תסרתו ביום
11. צמיח ג ב
א. שנוא רע ואהבו שט
הצניעו כשער משפט
אולי ירחן יי אלהי
צבאות שארית יוסף:
עמוס ה טו
12. רב אכל ניר מאשש:
יש נספה בלא משפט:
משלי יג כב

לעזי רש"י
סדרג"ן. שפורד חתימה.